

Gums and Resins in Glass Plate Negatives of Qajarid Period Held at the Golestan Palace Photo Archive

**GANJINE-YE
ASNAD**
Historical Research &
Archival Studies Quarterly

Sahar Noohi¹ | Zahra(Helen) Asadian²

Research paper

Abstract:

Purpose: The use of resins and gums in historical art works has been considered for a long time. These materials were used for a variety of purposes in different arts such as painting, calligraphy, gilding, architectural decorations and even buildings. Resins and gums were also used photography. The present study carried out by examining the photographic glass plates of the album house of the Golestan Palace collection to identify the role of gums and resins in the production of Qajarid black-and-white glass plate negatives.

Method and Research Design: Data was collected using FTIR method for non-destructive chemical analysis. Also, historical technical literature was reviewed for additional data.

Findings and Conclusions: As expected, the use of different resins and gums such as Arabic gum and shellac in different parts of the glass plate negatives has been common. Some cases were identified to be different from those mentioned in the historical technical literature. These materials have been used as a varnish layer, pre-retouch, post-retouch coating, as well as adhesives.

Keywords: Gum; Glass Plates; Resin; Collodion; Gelatin.

Citation: Nohi, S., Asadian, H. (2021). Gums and Resins in Glass Plate Negatives of Qajarid Period Held at the Golestan Palace Photo Archive. *Ganjine-ye Asnad*, 31(3), 151-175. doi: 10.30484/ganj.2021.2722

1. MA of Chemistry-Physics, Research Institute for the Protection and Restoration of Historical and Cultural Monuments, Tehran, I. R. Iran,
(Corresponding Author)
s.noohi@rich.ir

2. Master of Restoration of Historical and Cultural Objects, Golestan Palace, Tehran, I. R. Iran
helenasadian@yahoo.com

Copyright © 2021, NLAI (National Library & Archives of I. R. Iran). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and adapt the material for any purpose.

Ganjine-ye Asnad

«123»

Peer-reviewed Journal | National Library & Archives of I. R. Iran, Archival Research Institute

ISSN: 1023-3652 | E-ISSN: 2538-2268

Digital Object Identifier(DOI): 10.30484/ganj.2021.2722

Indexed by Google Scholar, Researchgate, ISC, SID & Iran Journal | <http://ganjineh.nlai.ir>

Vol. 31, No. 3, Autumn 2021 | pp: 160 - 180 (21) | Received: 11, Jan. 2021 | Accepted: 2, May. 2021

Archival research

صمخها و رزین‌ها در نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای متعلق به دوره قاجار: مطالعه چند نمونه نگاتیو پایه‌شیشه‌ای تاریخی محفوظ در کاخ گلستان

سحر نوحی^۱ | زهرا (هلن) اسدیان^۲

فصلنامه تحقیقات تاریخی
و مطالعات آرشیوی

مقاله پژوهشی

چکیده: استفاده از صمخها و رزین‌ها در آثار هنری-تاریخی از دیرباز مرسوم بوده است. این مواد در انواع هنرهای نقاشی، خوش‌نویسی، تذهیب، تزیینات وابسته به معماری و حتی بناء، با اهداف گوناگون استفاده می‌شده‌اند. هر عکاسی نیز از این مواد بی‌بهره نبوده است. پژوهش حاضر که با بررسی آثار عکاسی پایه‌شیشه‌ای آلبوم خانه مجموعه کاخ گلستان انجام شده است، مطالعه‌ای است بر روی نقش صمخها و رزین‌ها در تولید نگاتیوهای پایه‌شیشه‌ای در عکاسی سیاه و سفید.

هدف: هدف از این تحقیق، بررسی چند مورد از کاربرد صمخها و رزین‌ها در تولید نگاتیوهای پایه‌شیشه‌ای در عکاسی سیاه و سفید مربوط به دوره قاجار، براساس نتایج آزمایش‌های انجام‌شده با روش دستگاهی FTIR است.

روش و رویکرد پژوهش: تحقیق انجام‌شده از نوع تجربی-مور迪 است و براساس آنالیزهای شیمیایی غیرمخرب و با تکیه بر مطالعات کتابخانه‌ای و رساله‌های قدیمی مرتبط انجام شده است.

یافته‌های پژوهش: همان‌طور که انتظار می‌رفت استفاده از رزین‌ها و صمخ‌هایی مانند شلاک، و صمخ عربی در بخش‌های مختلف انواع نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای رایج بوده است. البته درین نمونه‌های بررسی شده مواردی متفاوت با موارد رایج اشاره شده در رساله‌های قدیمی نیز دیده شد. از صمخها و رزین‌ها به عنوان لایه ورنی، پیش‌رتوش، پوشش بعداز رتوش، و هم‌چنین چسب استفاده می‌شده است.

کلیدواژه‌ها: صمخ؛ آثار عکاسی پایه‌شیشه‌ای؛ رزین؛ کلودیون؛ ژلاتین.

استناد: نوحی، سحر، اسدیان، هلن. (۱۴۰۰). صمخها و رزین‌ها در نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای متعلق به دوره قاجار: مطالعه چند نمونه نگاتیو پایه‌شیشه‌ای تاریخی محفوظ در کاخ گلستان. گنجینه اسناد، ۳۱(۳)، ۱۸۰-۱۶۰.

doi: 10.30484/ganj.۲۰۲۱.۲۷۲۲ | ۱۸۰ - ۱۶۰

گنجینه اسناد

۱۲۳»

فصلنامه علمی | سازمان اسناد و کتابخانه ملی ج. ا. ایران - پژوهشکده اسناد

شایپا (چاپی): ۱۰۲۳-۳۶۵۲ | شایپا (الکترونیکی): ۲۵۳۸-۲۲۶۸

شناسانه برآمود رقمی (DOI): 10.30484/ganj.۲۰۲۱.۲۷۲۲

نمایه در Google Scholar, Researchgate, ISC, SID و ایران ژورنال | http://ganjineh.nli.ir

سال ۳۱، دفتر ۳، پاییز ۱۴۰۰ | صص: ۱۶۰ - ۱۸۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۵/۲۲ | تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۵/۲۲

۱. مقدمه

استفاده از صمغ‌ها و رزین‌ها در آثار هنری-تاریخی از دیرباز مرسوم بوده است. چسبندگی و شفافیت، خاصیت شاخص و مشترک صمغ‌ها و رزین‌ها است. نوع طبیعی این مواد از ترشحات گیاهی محسوب می‌شوند. رزین‌های طبیعی از ترکیبات ترپنوتیدی یا فنولی تشکیل شده‌اند و عمده‌تاً در آب نامحلول‌اند؛ ولی در الکل، اتر و کلروفرم به راحتی حل می‌شوند (جاكی و عبادی، ۱۳۹۶، ص ۱۲). صمغ‌ها گروهی بزرگ از ترکیبات پلی‌ساقاریدی‌اند که در ساختمان شیمیایی خود دارای مولکول‌های هیدروفیلیک‌اند و براین اساس به راحتی در آب حل می‌شوند. این مواد در حضور آب می‌توانند محلول‌های ویسکوز و یا ژل تشکیل دهند (جاكی و عبادی، ۱۳۹۶، ص ۱۱).

صمغ‌ها و رزین‌ها در عین برخورداری از خواص عمومی تقریباً مشترک، هریک به‌نهایی نیز ویژگی‌هایی منحصر به‌فرد دارند. این مواد با توجه به ویژگی‌هایشان با اهدافی گوناگون در انواع آثار هنری-تاریخی مانند انواع نقاشی، خوش‌نویسی، تذهیب، تزیینات معماری و حتی بنای استفاده می‌شده‌اند. برای نمونه صمغ‌ها به عنوان بست در ساخت رنگ‌ها و مرکب‌ها کاربرد فراوان داشته‌اند (سلطانی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۱۳۳). همچنین براساس مطالعات انجام‌شده توسط رمازیلز و همکارانش، استفاده از صمغ عربی در مرکب‌های قدیمی، خوردگی و فرسایش سلولز را به تأخیر می‌انداخته است (Remazeilles et al., 2004, p130). ایجاد چسبندگی برای رنگ‌دانه‌ها و قوام‌دادن به مرکب، از کارکردهای صمغ‌ها بوده است (سلطانی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۱۳۳).

هنر عکاسی نیز از این قاعده مستثنა نبوده و از صمغ‌ها و رزین‌ها بهره‌کافی برده است. به استناد متون فنی قدیمی و کتب جدید، رزین‌های طبیعی و سنتزی و همچنین صمغ‌ها در موارد متعدد و در انواع آثار عکاسی کاربردی گستردۀ داشته‌اند. برای نمونه کلودیون که رزینی سنتزی است به عنوان ماده چسباننده در آثار پایه‌شیشه‌ای و پایه‌کاغذی استفاده می‌شده است و از صمغ عربی در روش‌های چاپی صمعی^۱ استفاده می‌شده است (Mrhar, 2015) و استفاده از صمغ‌ها و رزین‌ها به عنوان پوشش‌دهنده‌ها یا لایه ورنی بسیار رایج بوده است (رحیمی، ۱۳۹۱؛ ذکاء، ۱۳۷۶، ص ۴۰۰؛ McCabe, 2005, p112). همچنین طبق مقاله «رتوش، مواد و فنون آن در نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای کاخ گلستان» استفاده از صمغ‌ها و رزین‌ها در انواع تکنیک‌های افزودنی رتوش کاربرد فراوان داشته است (نوحری و همکاران، ۱۳۹۸). علاوه‌براین، به‌دلیل ماهیت شفاف این مواد از آن‌ها برای رنگ‌آمیزی عکس‌های مثبت روی شیشه نیز استفاده شده است (رحیمی، ۱۳۹۱، ص ۷۱۲).

۱. gum printing: در این روش محلول صمغ عربی با دی‌کرومات پتاسیم و یا آمونیوم مخلوط می‌شود و به عنوان لایه حاوی تمثیر به کار می‌رود.

مواد رزینی ریخت‌شناسی مشخصی ندارند و برای تشخیص آن‌ها تنها باید از روش‌های بررسی ساختار شیمیایی استفاده کرد. به دلیل اینکه این مواد وارد واکنش‌های مختلف می‌شوند و همچنین به دلیل رفتار پیری ترکیبات سازنده این مواد در طول زمان، شناسایی آن‌ها بسیار دشوار است. به علاوه از این مواد در آثار هنری عموماً در ترکیب با مواد دیگر است، مکانیسم دگرگونی آن‌ها دستخوش تغییر قرار می‌گیرد و این دگرگونی در موارد بسیاری قابل‌پیش‌بینی نیست (نعمتی بابای‌لو و همکاران، ۱۳۹۵؛ این مطالب تا حدود زیادی درباره صمغ‌ها نیز صادق است).

در مطالعات مختلف، روش FTIR یکی از مناسب‌ترین روش‌های شناسایی این مواد معرفی شده‌است (Granzotto et al., 2017; Mills & White, 1977; Prati et al., 2011; Bruni (Gugliemi, 2014).

در پژوهش حاضر چند نمونه‌ای که به استناد متون قدیمی استفاده از صمغ‌ها و رزین‌ها در آن‌ها محتمل بود و همچنین مواردی که حدس زده می‌شد این دسته از مواد در آن‌ها به کار رفته باشد، با استفاده از آنالیز دستگاهی FTIR شناسایی و مطالعه شد. روش FTIR چون یکی از بهترین روش‌ها برای شناسایی مواد آلی با مقدار ناچیز نمونه (در حد میلی‌گرم) است و قادر است به سادگی، با سرعت زیاد و هزینه کم اطلاعات مفیدی در زمینه شناسایی مواد به دست دهد برای این منظور انتخاب شد.

این امکان وجود دارد که بتوان تاحدودی براساس کتب و رساله‌های فنی مربوط به دوران قدیم، به آگاهی‌ای نسبی درباره مواد به کاررفته در این آثار دست یافت؛ ولی این موضوع روشن است که بدون انجام آزمایش‌ها و بررسی‌های علمی، شناسایی دقیق و مطمئن این مواد غیرممکن است. درواقع آگاهی از مطالب عنوان‌شده در متون فنی و رساله‌های باقی‌مانده از گذشته می‌تواند راه را برای انتخاب روشی مناسب برای انجام آنالیز، و رسیدن به جوابی قطعی و قابل استناد هموار کند. به کارگیری روش تحلیلی یکپارچه‌ای مبتنی بر استفاده از روش‌های غیرمخرب و غیرتهاجمی برای شناسایی مواد به کاررفته در عکس‌های قدیمی، گامی اساسی در راستای انتخاب مسیر درست برای حفاظت از آثار عکاسی و در صورت لزوم برنامه‌ریزی برای روش مرمتی مناسب است. براین اساس شناخت دقیق مواد، متضمن رویکردنی مناسب و آگاهانه درجهت حفاظت از این اشیاء هنری و تاریخی-فرهنگی است.

۲. پرسش‌های کلیدی

پرسش‌های کلیدی مطرح در پژوهش حاضر که پاسخگویی علمی و مستدل به آنها می‌تواند کمکی شایان در حفاظت و مرمت آثار باشد به شرح زیر است:

موارد رایج استفاده از صمغ‌ها و رزین‌ها در نگاتیوهای شیشه‌ای کدام است؟
آزمایش‌ها و آنالیزهای علمی انجام شده، وجود صمغ‌ها و رزین‌ها را در نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای با چه کاربردهایی تأیید می‌کند؟

آیا استفاده از صمغ‌ها و رزین‌های طبیعی در نگاتیوهای شیشه‌ای با آنچه که در متون فنی و رساله‌های قدیمی ذکر شده است و آنچه که به لحاظ منطقی انتظار می‌رود مطابقت دارد؟

آیا با بررسی ظاهری، و با تکیه بر متون فنی قدیمی، می‌توان نوع صمغ یا رزین استفاده شده در نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای را حدس زد؟
آیا با روش آنالیز FTIR تشخیص دقیق نوع صمغ یا رزین استفاده شده در نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای ممکن است؟

۳. ابزار و شیوه کار

در پژوهش حاضر از طیف‌سنجی مادون‌قرمز (FTIR) استفاده شد؛ چون روشی شناخته شده و مطمئن برای شناسایی مواد آلی است و در عین حال روشی میکروترخیزی محسوب می‌شود. با به کارگیری این روش شناسایی مواد به کاررفته در لایه ورنی، پیش‌رتوش، رتوش و بسترنگ‌های به کاررفته در رتوش -که مطمئناً از دسته مواد آلی هستند- به سادگی امکان‌پذیر شد.

آنالیزهای FTIR در پژوهشگاه میراث فرهنگی انجام شد. آماده‌سازی نمونه‌ها به روش تهیه قرص شفاف از محلول نمونه و پودر KBr -که به مدت ۵ دقیقه تحت پرس با فشار ۱۰ تن قرار گرفتند- انجام شد. طیف‌های مربوط، با دستگاه Nicolet 510P محصول آمریکا، در حالت عبوری و در محدوده $4000-450\text{ cm}^{-1}$ با تفکیک‌پذیری 4 cm^{-1} و پیمایش ۶۴ ثبت شد. تمام طیف‌های ارائه شده در این تحقیق با تصحیح خط زمینه و به صورت عبوری آمده‌است.

۴. نمونه‌برداری و نمونه‌های بررسی شده

تمام نمونه‌ها نگاتیوهای عکاسی پایه‌شیشه‌ای متعلق به مخزن اسناد تصویری کاخ گلستان و مربوط به دوره قاجارند و تکنیک‌های به کاررفته در آنها کلودیونی و یا ژلاتینی است.

انتخاب نمونه برای انجام آزمایش‌های بیشتر از نمونه‌های مطالعاتی^۱ و یا نمونه‌های اصلی انجام شد، چون مواد موردنیاز برای انجام آزمایش در آن‌ها در دسترس بود. تمام محدودیت‌ها و ملاحظات مربوط به آثار هنری-تاریخی در نمونه‌برداری لحاظ شد. برای مثال نمونه‌رنگ‌های رتوش موردانالیز از نمونه‌های مطالعاتی و یا نمونه‌های اصلی‌ای که رنگ آن‌ها ریخته بود و یا آن‌هایی که تالاندازهای آسیب دیده بودند (از بخش آسیب‌دیده) نمونه‌برداری شد. درباره لایه ورنی نیز از قسمت‌های آسیب‌دیده و یا قسمت‌های خارج از تصویر نمونه‌برداری انجام شد. نمونه‌برداری با استفاده از سوزن تنگستن و در برخی موارد تیغ اسکالپل شماره ۱۱ و ۲۳ انجام شد؛ به این صورت که با استفاده از این ابزار از منطقه‌ای که کمترین آسیب را به اثر وارد کند نمونه‌ای کوچک خراشیده شد و در حد کمتر از ۱ میلی‌گرم از مواد برداشته شد.

نمونه‌های بررسی شده عبارت‌اند از:

نمونه شماره ۱: نگاتیو پایه‌شیشه‌ای کلودیونی به شماره ثبت GP001650: به رنگ کرم-شیری، دارای رتوش رنگی مربوط به پس‌زمینه و بدون آسیب جدی. این نمونه به‌دلیل دارابودن لایه ورنی در قسمت فاقد امولسیون، برای بررسی لایه ورنی، به رنگ زرد شفاف انتخاب شد. لایه ورنی در ظاهر سالم به نظر می‌رسید و از آنجاکه سایر نمونه‌های نگاتیو کلودیونی موجود در آرشیو مخزن اسناد تصویری کاخ گلستان از نظر ظاهری کاملاً مشابه آن بودند این نمونه به عنوان نماینده این دسته از آثار برای بررسی لایه ورنی انتخاب شد.

(نگارنده؛ آلبوم خانه کاخ گلستان؛ شیشه با شماره ثبت GP001650).

تصویر ۱

نگاتیو کلودیونی برای
بررسی لایه ورنی

نمونه شماره ۲: نگاتیو پایه شیشه‌ای کلودیونی به شماره ثبت GP001652: به رنگ کرم-شیری، دارای رتوش رنگی مربوط به پس زمینه، در بعضی نواحی دارای آسیب ترکهای شبکه‌ای و پوسته شدگی، همچنان کمبود امولسیون در چهار گوشه. این نمونه بهدلیل دارابودن لایه ورنی در قسمت فاقد امولسیون، برای بررسی لایه ورنی که با رنگ زرد شفاف ظاهر شده بود انتخاب شد.

تصویر ۲

لوایح شش کاهنه انقلاب شاه و مدد
(ساکما، ۱۴۰۰-۱۳۹۷).

(نگارنده؛ آلبوم خانه کاخ گلستان: شیشه با شماره ثبت GP001652).

نمونه شماره ۳: نگاتیو پایه شیشه‌ای ژلاتینی به شماره ثبت GP002199: به رنگ مشکی، دارای پیش‌رتوش موضوعی و رتوش گرافیتی در ناحیه صورت سوزه، و زرد شدگی در قسمت بالای تصویر.

این نمونه بهدلیل دارابودن لایه پیش‌رتوش موضوعی، برای بررسی پیش‌رتوش انتخاب شد.

تصویر ۳

لایه پیش‌رتوش در نگاتیو ژلاتینی برای
آماده‌سازی بستر برای انجام رتوش با مدد
گرافیتی
الف: وجه حاوی امولسیون در نور
انعکاسی
ب: همان نگاتیو در نور عبوری

(نگارنده؛ آلبوم خانه کاخ گلستان: شیشه با شماره ثبت GP002199)

صمغ‌ها و رزین‌های
نگاتیو‌های عکاسی ...

نمونه شماره ۴: نگاتیو پایه‌شیشه‌ای کلودیونی به شماره ثبت GPS001: به رنگ کرم، دارای رتوش رنگی به رنگ‌های زرد و قرمز. این نمونه برای بررسی بست‌رنگ‌های متعلق به رتوش انتخاب شد.

تصویر ۴

استفاده از دو رنگ قرمز تیره و زرد در نگاتیو شیشه‌ای کلودیونی در وجه فاقد امولسیون

(نگارنده؛ آلبوم خانه کاخ گلستان؛ نمونه مطالعاتی به شماره GPS001).

نمونه شماره ۵: شیشه به شماره ثبت GP005555: ماده چسباننده کاغذ رتوش، مربوط به نگاتیو پایه‌شیشه‌ای کلودیونی.

تصویر ۵

نگاتیو کلودیونی رتوش شده
با کاغذ

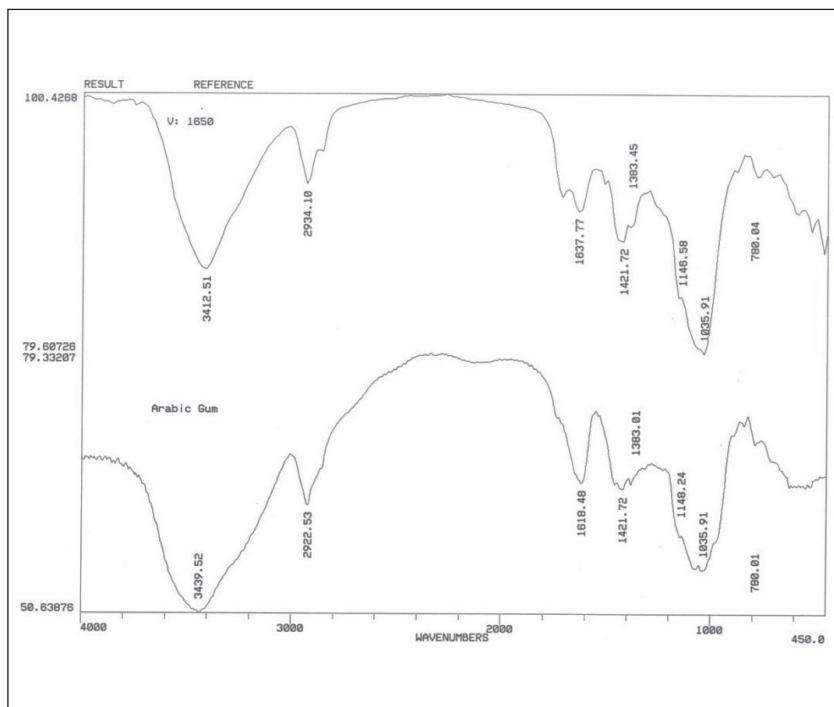
(آلبوم خانه کاخ گلستان؛ شیشه به شماره ثبت GP005555).

۵. بررسی نتایج FTIR

بررسی طیف مربوط به نمونه شماره ۱: براساس طیف به دست آمده (تصویر ۶)، نمونه مورد آنالیز نوعی هیدرات کربن از نوع صمغ طبیعی و احتمالاً صمغ عربی است. پیک‌های حاضر در ناحیه $3000\text{--}3600\text{ cm}^{-1}$ و همچنین $3000\text{--}2800\text{ cm}^{-1}$ به ترتیب به مدهای کششی پیوندهای H-O و C-H تعلق دارند. پیک ظاهرشده در ناحیه 3412 cm^{-1} در طیف تنها به پیوند O-H متعلق است. پیک‌های $2934\text{--}2858\text{ cm}^{-1}$ به مدهای ارتعاشی گروه‌های C-H برمی‌گردند. پیک‌های موجود در نواحی $1637\text{--}1421\text{ cm}^{-1}$ و 1421 cm^{-1} مربوط به گروه کربوکسیلیک (COOH) است که از ارتعاش متقارن گروه‌های کربوکسیلیک حاصل از بقایای اسیدهای اورونیک موجود در پلی‌ساکاریدهای صمغ حاصل می‌شود. پیک‌های موجود در نواحی $1200\text{--}800\text{ cm}^{-1}$ ناشی از حرکات ارتعاشی، C-O و C-O-C و C-C و مدهای خمشی C-O-H و C-O-C در زنجیره اصلی پلیمرند. پیک در حدود ناحیه 1075 cm^{-1} متعلق به کشش نامتقارن پیوند C-O-C گروه اتر در حلقه است. پیک حاضر در ناحیه 780 cm^{-1} احتمالاً مربوط به اتصال ۱-۴ گالاكتوز و ۱-۶ مانوز است.

(Brambilla et. al., 2011, p1833)

نگاتیو شیشه‌ای کلودیونی با شماره ثبت (GP۰۰ ۱۶۵۰).

تصویر ۶

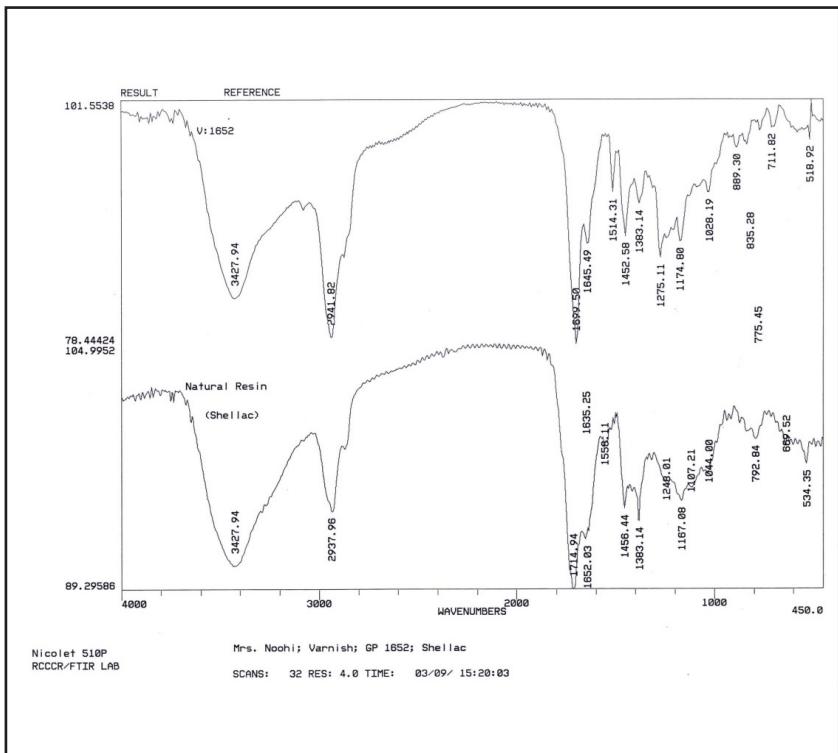
آنالیز FTIR لایه‌هایی

صمغ عربی که نوعی هیدرات کربن پلی‌ساکاریدی است به راحتی در آب حل می‌شود و حتی حل مقادیر زیاد آن در آب ویسکوزیتّه زیادی ایجاد نمی‌کند. یکی از کاربردهای اصلی صوغ عربی، پوشش دهنده‌گی خوب آن برای جلوگیری از اکسیداسیون اثر است. این ویژگی‌ها، در کنار قیمت مناسب این ماده، سبب شده است که یافتن جایگزین برای آن در آثار هنری کار آسانی نباشد (رحیمی، ۱۳۹۱، p11 & ۱۲؛ Coppen, 1995). با توجه به اینکه کلودیون (امولسیون به کاررفته در نمونه مورد بررسی) در آب نامحلول است، استفاده از صوغ عربی (ماده‌ای محلول در آب) به عنوان پوشش دهنده کاملاً منطقی است. چنانچه در رساله عکاسی ترجمۀ میرزا محمودخان آمده است در مواردی که در نظر بوده تا تعداد زیادی عکس مثبت از نگاتیو تولید نشود، صوغ عربی محلول در آب به عنوان لایه ورنی استفاده می‌شده است. آلبومین محلول در آب و یا محلول ضعیفی از دکسترنین^۱ نیز جزء موادی هستند که در این رساله به عنوان لایه ورنی به آن‌ها اشاره شده است. استفاده از مقدار زیاد صوغ ممکن است سبب پوست‌پوست‌شدن تصویر در این محصولات شود؛ در چنین مواردی استفاده از روغن خشخاش به همراه ماده ورنی پیشنهاد شده است. استفاده از بنزین به همراه ورنی نقاشی و یا بنزین به همراه سقز سفید نیز از دیگر مواردی است که در این رساله به آن اشاره شده است (رحیمی، ۱۳۹۱، صص ۴۲۸-۴۲۹). بر همین اساس ظهور پیک در ناحیه حدودی 1730 cm^{-1} می‌تواند مربوط به حضور ورنی و یا سقز در ترکیب باشد.

بررسی طیف مربوط به نمونه شماره ۲: براساس طیف به دست آمده (تصویر ۷)، نمونه مورد آنالیز نوعی رزین طبیعی و احتمالاً شلاک است. شلاک را تنها رزینی می‌دانند که از حشرات به دست می‌آید. این ماده می‌تواند در طول زمان و دراثر افزایش دما و یا رطوبت، دراثر پلیمریزاسیون درون مولکولی دچار تغییراتی در خواص از جمله شکنندگی و انحلال‌پذیری کمتر شود. افزایش شدت پیک مربوط به ارتعاش کششی پیوند C=O موجود در استر در ناحیه حدودی 1700 cm^{-1} و کاهش شدت پیک مربوط به ارتعاش کششی پیوند H-O-H در ناحیه حدودی 3400 cm^{-1} نشان دهنده پلیمریزاسیون درون مولکولی است (Khair-uddin et al., 2016, p1) پیوند مربوط به تشکیل گروه‌های استری در ناحیه 1730 cm^{-1} ظاهر می‌شود؛ حال آنکه باند ناحیه 1715 cm^{-1} مربوط به گروه اسیدی است.

۱. دکسترنین یا دیکسترنین گردی است بیبو و بیزنگ، یا مایل به زنگ زرد که در مخلوط با آب خمیری چسبناک تولید می‌کند که به عنوان چسب قهوه ای به کار مورد (رحیمی، ۱۳۹۱، ص. ۵۵۹).

تصویر ۷

آتالیز FTIR لایه ورنی

(نگاتیو شیشه‌ای کلودیونی با شماره ثبت ۱۶۵۲ (GP۰۰ ۱۶۵۲).

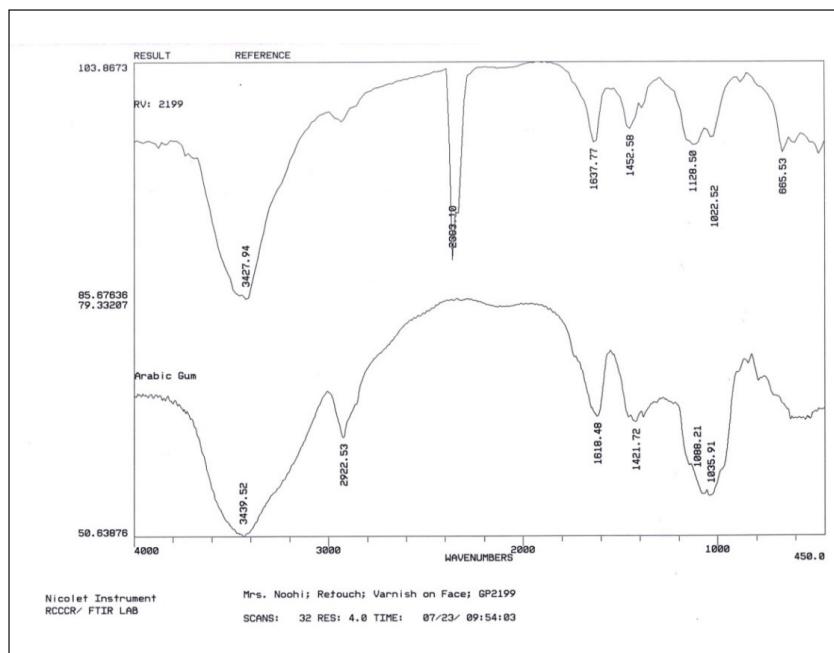
پیک‌های حاضر در ناحیه $2800\text{--}3000\text{ cm}^{-1}$ و همچنین $3000\text{--}3600\text{ cm}^{-1}$ به ترتیب به مدهای کششی پیوندهای O-H و C-H موجود در CH_2 و CH_3 تعلق دارند. پیک ظاهر شده در ناحیه 3427 cm^{-1} در طیف، تنها به پیوند O-H متعلق است. پیک‌های 2941 cm^{-1} و 2847 cm^{-1} به مدهای ارتعاشی گروه‌های C-H برمی‌گردد. پیک موجود در ناحیه حدودی 1700 cm^{-1} مربوط به گروه اسیدی است. پیوند اولفینیک حاصل از ارتعاش پیوند (C=C) سبب پیدایش باند در ناحیه 1645 cm^{-1} شده است. پیک ناحیه 1645 cm^{-1} متعلق به پیوند C=C است. پیک ناحیه 1275 cm^{-1} مربوط به ارتعاش پیوند (C-O) است (Derry, 2012, p99).

باتوجه به اینکه شلاک ماده‌ای محلول در الکل است و کلودیون نیز در الکل حل می‌شود، بنابراین ابتدا استفاده از شلاک به عنوان لایه ورنی برای آثاری با امولسیون کلودیونی کمی عجیب به نظر می‌رسید؛ ولی با بررسی منابع مشخص شد که جنس لایه ورنی در این محصولات - که پس از خشک شدن نگاتیو از آن‌ها استفاده می‌شده است - بیشتر سندروس

و یا شلاک معرفی شده است (McCormick-Goodhart, 1989, p138). همچنین در رساله عکاسی ترجمهٔ میرزا محمدخان آمده است که استفاده از ورنی‌های نقاشی و ورنی‌های الكل دار رایج بوده است؛ چون زودخشک‌شونده‌اند و چسبناک هم نیستند (رحمی، ۱۳۹۱، صص ۴۲۸-۴۲۹).

با رعایت برخی موارد، شلاک به لحاظ مقاومت خوبی که دربرابر نور UV دارد و دیرتر رو به زردی می‌گذارد، می‌تواند انتخابی بهتر باشد. از جمله مواردی که باید در هنگام استفاده از این ماده به عنوان لایهٔ ورنی به آن توجه کرد این است که از الكلی با غلظت کمتر به عنوان حلال این ماده استفاده شود. دیگر اینکه شیشه پیش از استفاده از شلاک و بعداز استفاده از آن باید گرم شود. همچنین ملاحظاتی در نحوهٔ ریختن این محلول بر روی شیشه وجود دارد که از مشکلات می‌کاهد.

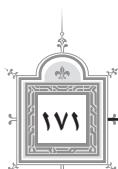
بررسی طیف مربوط به نمونه شمارهٔ ۳: نتیجهٔ به دست آمده از آنالیز FTIR نمونهٔ مربوط به لایهٔ پیش‌رتوش در رتوش چهره -که در نگاتیوهای پایه‌شیشه‌ای ژلاتینی استفاده شده بود- طیفی مربوط به نوعی هتروپلی‌ساقارید از گروه صمغ‌های طبیعی را نشان داد (تصویر ۸). با توجه به تطابق طیف به دست آمده با طیف‌های استاندارد مربوط به صمغ عربی، می‌توان حدس زد که ماده استفاده شده به این منظور صمغ عربی بوده است.

تصویر ۸

آنالیز FTIR لایهٔ ورنی
مربوط به پیش‌رتوش

(نگاتیو شیشه‌ای ژلاتینی با شماره ثبت GP ۰۰۲۱۹۹)

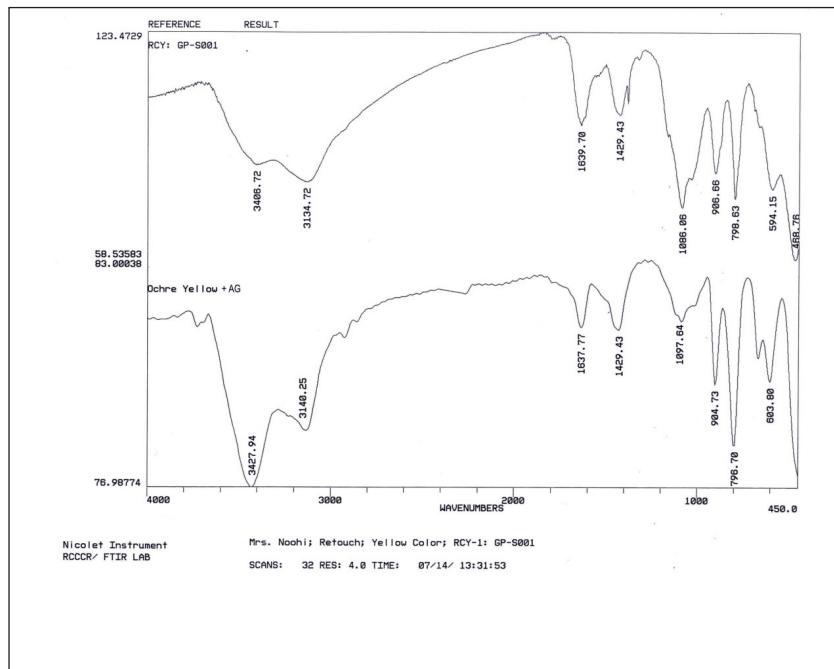
گنجینه اسناد، سال ۳۱، دفتر سوم، پاییز ۱۴۰۰، شماره پیاپی ۱۲۳

از آنجاکه امکان نمونه برداری از این لایه به دلیل احتمال وارد شدن آسیب به آثار حاوی این لایه وجود نداشت، بنابراین شاید نتوان برای صدور قاعده‌ای کلی در این باره حرفی زد؛ ولی چیزی که مسلم است این است که با وجود اشاره اغلب رساله‌های ایرانی به استفاده از ماتولین^۱ به عنوان لایه پیش‌رتوش، از صمغ عربی نیز به این منظور استفاده می‌شدۀ است. همان‌طور که در بررسی لایه‌های ورنی به کار رفته در سه نمونه فوق مشاهده شد، در طیف حاصل از آنالیز تمام نمونه‌ها مشابهت زیادی وجود دارد. تمام آن‌ها از گروه هیدروکربن‌ها هستند و چون به دسته صمغ‌ها و رزین‌های طبیعی تعلق دارند، طیف‌هایی مشابه ایجاد کرده‌اند. این مواد متشکل از زنجیره‌های بلند قندها هستند و از نظر پیوند شیمیایی دارای تعداد زیادی گروه O-H متصل به کربن هستند. باند قوی ناحیه 3300 cm^{-1} مربوط به پیوند O-H است. دو باند قوی در نواحی 1620 cm^{-1} و 1080 cm^{-1} به ترتیب مربوط به گروه کربوکسیلیک و پیوند C-O است.

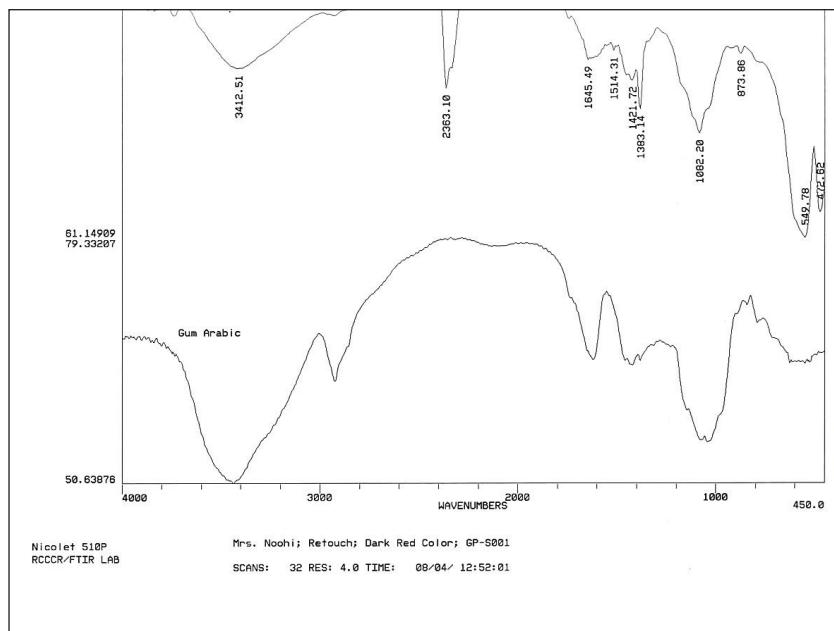
این موضوع که مواد به کار رفته به عنوان لایه ورنی در نمونه‌های با امولسیون کلودیونی، از دسته موادی باشد که حلال آن‌ها آب است، تاحدزیادی قابل پیش‌بینی بود و در متون قدیمی نیز به آن‌ها اشاره شده‌است؛ ولی استفاده از این مواد در آثار با امولسیون ژلاتینی به لحاظ منطقی و با توجه به رساله‌های قدیمی عکاسی تاحدی دور از انتظار می‌نمود؛ چراکه ژلاتین به آب حساس است و لایه ژلاتینی در اثر تماس با آب متورم می‌شود. تنها موردی که می‌تواند موضوع را توجیه کند این است که حلالیت ژلاتین در اثر تابش نور کاهش می‌یابد، و احتمالاً در این میان حلالیت ژلاتین در مقایسه با موادی مانند صمغ عربی کمتر می‌شود (Gernsheim, 1962, p249). علاوه بر این ژلاتین مربوط به پستانداران از حلالیت نسبتاً کمتری برخوردار است (Teramoto et al., 2012, p2579).

بررسی طیف مربوط به نمونه شماره ۴: درباره بسترنگ‌های به کار رفته در این نمونه، با توجه به آنالیز FTIR (تصویر ۹)، و شباهت نتایج با طیف استاندارد مربوط به صمغ عربی می‌توان نتیجه گرفت که بسترنگ‌ها مشابه و احتمالاً متعلق به صمغ عربی است.

۱. ماتولین^۲ براساس کتاب «علم عکاسی جدید» اثر گارنیک خان دالکیجانیان، متشکل از الکل، سندروس، و روغن کرچک است (جیمی، ۱۳۹۱، ص ۶۷۹).

الف

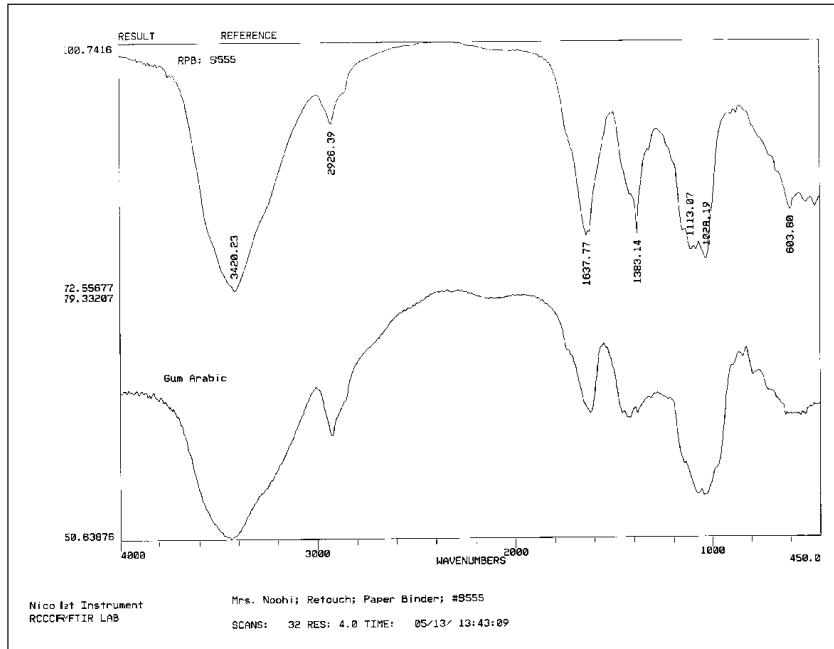

ب.

(نگاتیو شیشه‌ای کلودیونی با شماره ثبت ۱ (GPS0۰۱).

بررسی طیف مربوط به نمونه شماره ۵: براساس طیف به دست آمده از آنالیز FTIR (تصویر ۱۰)، به نظر می رسد که این ماده نیز مشابه مورد قبل از دستهٔ صمغ ها و رزین ها باشد و به دلیل تشابه بسیار زیاد آن با طیف استاندارد مربوط به صمغ عربی می توان آن را صمغ عربی دانست.

تصویر ۱۰

آنالیز FTIR ماده چسبانده کاغذ رتوش

(نگاتیو شیشه‌ای کلودیونی با شماره ثبت (GP ۰۰ ۵۵۵۵)

۶. نتیجه

برطبق متون قدیمی انتظار می رفت که در آثار عکاسی پایه شیشه‌ای از مواد رزینی و صمغ ها در لایه چسبانند، لایه ورنی و قسمت های مختلف لایه رتوش استفاده شده باشد. نتایج مطالعات انجام شده بر روی آثار عکاسی پایه شیشه‌ای متعلق به دوره قاجار به طور موثق نشان داد که در بسیاری از موارد یاد شده مانند لایه ورنی، لایه پیش رتوش، بسترنگ های به کار رفته در رتوش، و مواد چسبی برای چسباندن کاغذ های رتوش به این آثار، از مواد صمغی و رزینی استفاده شده است.

باتوجه به اینکه گاهی مواد استفاده شده با مواد توصیه شده در رساله های عکاسی مربوط به آن دوران متفاوت بود، می توان دریافت با وجود آنکه رساله ها و متون تخصصی عکاسی می توانند راهنمای بسیار خوبی برای شناسایی مواد و فن شناسی آثار باشند، ولی

تنها راه دستیابی به نتایج واقعی و مطلق در موقع ضروری انجام آزمایش‌های علمی است. همان‌طور که در مقاله حاضر اشاره شد، به‌دلیل نبود ریخت‌شناسی مشخص برای مواد رزینی و صمغی، و همچنین تغییرات به وجود آمده به مرور زمان در ساختار شیمیایی و فیزیکی این مواد، بررسی‌های ظاهری به‌هیچ عنوان به تنها بیان نمی‌تواند نتیجه دقیقی را در این زمینه حاصل آورد.

هرچند روش FTIR یکی از بهترین روش‌های شناسایی مواد رزینی و صمغ‌هاست، ولی چون در آثار هنری-تاریخی مواد به‌طور خالص استفاده نمی‌شوند و یا به مرور زمان دچار فرسایش می‌شوند، در مواردی شناسایی صدرصدی و تشخیص دقیق نوع ماده به کاررفته ناممکن است و به استفاده از روش‌های مکمل مانند کروماتوگرافی گازی-طیف‌سنجدی جرمی (GC-MS) نیاز است. حال با آگاهی و اطمینان از استفاده از مواد رزینی و صمغی متعدد در موارد عنوان شده در آثار عکاسی پایه‌شیشه‌ای و با توجه به ماهیت تخریب‌پذیر این مواد، می‌توان برای حفاظت و برقراری شرایط نگهداری مناسب برای هریک از این آثار اقداماتی آگاهانه‌تر و مؤثرتر انجام داد و مرتبت این آثار را به شیوه‌هایی مناسب‌تر انجام داد.

منبع

اسناد آرشیوی

آلبوم خانه کاخ گلستان، شماره ثبت: GP۰۰۲۱۹۹؛ GP۰۰۱۶۵۲؛ GP۰۰۰۵۵۵؛ GP۰۰۱۶۵۰.
آلبوم خانه کاخ گلستان، نمونه مطالعاتی با شماره ثبت GPS۰۰۱

کتاب فارسی

ذکاء، یحیی. (۱۳۷۶). *تاریخ عکاسی و عکاسان پیشگام در ایران*. (چ ۱). تهران: شرکت افست.
رحیمی، عباس. (۱۳۹۱). *قاجاریه و آموزش عکاسی*. (چ ۱). تهران: فرزان روز.

مقاله

جاکی، زیبا؛ عبادی، تقی. (۱۳۹۶). «آشنایی با صمغ‌های گیاهی». *مجله با غدار*، ۱۱۴، صص ۱۱-۱۸.
سلطانی، زهرا؛ فرهمند بروجنی، حمید؛ عابد اصفهانی، عباس؛ احمدی، حسین. (۱۳۹۴). «نقش افزودنی‌ها بر کیفیت مرکب ایرانی: مطالعه موردنی حنا و نمک». *فصل نامه گنجینه اسناد*، سال بیست و پنجم، دفتر سوم، صص ۱۲۸-۱۴۸.

نعمتی بابای‌لو، علی؛ آزادی بوياغچی، مهرناز؛ نجفی، فرهود؛ محمدی آچاچلویی محسن. (۱۳۹۵). «مروری

بر شناسایی رزین های دی ترپنیک در ورنی آثار هنری به روش طیف سنجی مادون قرمز تبدیل فوریه».

مجله پژوهه باستان سنجی، ۲(۱)، صص ۶۷-۸۰

نوخی، سحر؛ اسدیان، زهرا؛ نیازی، فتح الله. (۱۳۹۸). «روش، مواد و فتون آن در نگاتیوهای عکاسی پایه شیشه‌ای کاخ گلستان». *گنجینه اسناد*، دوره ۲۹، شماره ۴، پیاپی ۱۱۶، (زمستان ۱۳۹۸)، صص ۱۸۶-۲۰۵.

منابع لاتین

كتاب

- Coppen, J. J. W. (1995). *Gums, resins and latexes of plant origin*. (1st ed). Rome: Food and agriculture organization of the united nations on Preservation and Access.
- Gernsheim, Helmut. (1962). *Creative Photography: Aesthetic Trends, 1839-1960*. Dover Publications, INC: New York.
- McCabe, Constance. (2005). Coatings on photographs: materials, techniques, and conservation. (1st ed). Washington D.C.: American Institute for Conservation.
- Mrhar, Peter. (2015). *Mastering Gum Print - Book 1: Monochrome Printing (Historical and Alternative Photography) (Volume 1)*. New York: CreateSpace Independent Publishing.

مقاله

- Brambilla, Laura; Riedo, Chiara; Baraldi, Cecilia; Nevin, Austin; Gamberini, Maria Cristina; D'Andrea, Cosimo; Chiantore, Oscar; Goidanich, Sara; Toniolo, Lucia. (2011). “Characterization of fresh and aged natural ingredients used in historical ointments by molecular spectroscopic techniques: IR, Raman and fluorescence”. *Analytical and Bioanalytical Chemistry*, 401(6), pp 1827-1837. <https://doi.org/10.1007/s00216-011-5168-z>
- Bruni, Silvia; Guglielmi, Vittoria. (2014). “Identification of archaeological triterpenic resins by the non-separative techniques FTIR and 13C NMR: the case of Pistacia resin (mastic) in comparison with frankincense”. *Spectrochimica acta. Part A: Molecular and biomolecular spectroscopy*, 121, pp 613-622. <https://doi.org/10.1016/j.saa.2013.10.098>

- Granzotto, Clara; Arslanoglu, Julie; Rolando, Christian; Tokarski, Caroline. (2017). “Plant gum identification in historic artworks”. *Scientific Reports*, 7, pp 1–15. <https://doi.org/10.1038/srep44538>
- Khairuddin; Pramono, Edi; Utomo, Suryadi Budi; Wulandari, Viki; A'An Zahrotul, W; Clegg, Francis. (2016). “The effect of polyethylene glycol on shellac stability”. IOP Conference Series: *Materials Science and Engineering*, 107 (1). <https://doi.org/10.1088/1757-899X/107/1/012066>
- McCormick-Goodhart, Mark H. (1989). “Research on Collodion Glass Plate Negatives: Coating Thickness and FTIR Identification of Varnishes”. (edited by Siegel, Robin E.). *Topics in Photographic Preservation*, Volume 3, pp 135–150. Washington, DC: American Institute for Conservation.
- Mills, John S.; White, Raymond. (1977). “Natural Resins of Art and Archaeology Their Sources, Chemistry, and Identification”. *Studies in Conservation*, 22(1), pp 12–31. <https://doi:10.2307/1505670>
- Prati, Silvia; Sciuotto, Giorgia' Mazzeo, Rocco; Torri, Cristian; Fabbri, Daniele. (2011). “Application of ATR-far-infrared spectroscopy to the analysis of natural resins”. *Analytical and bioanalytical chemistry*, 399(9), pp 3081–3091. <https://doi.org/10.1007/s00216-010-4388-y>
- Remazeilles, Celine; Veronique, Rouchon-Quillet; Bernard, J.; Calligaro, Thomas; Dran, Jean-Claude; Pichon, Laurent; Salomon, J.; Eveno, Myriam. (2005). “Influence of gum Arabic on iron-gall ink corrosion part II: Observation and elemental analysis of originals”. *Restaurator*, 26(2), pp 118–133.
- Teramoto, Naozumi; Hayashi, Akihiko; Yamanaka, Kaori; Sakiyama, Asako; Nakano, Asuka; Shibata, Mitsuhiro. (2012). “Preparation and Mechanical Properties of Photo-Crosslinked Fish Gelatin/Imogolite Nanofiber Composite Hydrogel”. *Materials*, 5(12), pp 2573–2585. <https://doi.org/10.3390/ma5122573>

پیان نامه

Derry, Julianne. (2012). “Investigating Shellac: Documenting the Process, Defining the Product. A study on the processing methods of Shellac, and the analysis of se-

lected physical and chemical characteristics". (Project-Based Master's Thesis), The Institute of Archeology, Conservation and History Faculty of Humanities University of Oslo.

English translation of references

Archival documents

Books

- Coppen, J. J. W. (1995). *Gums, resins and latexes of plant origin* (1st ed.). Rome: Food and agriculture organization of the United Nations on Preservation and Access.
- Gernsheim, Helmut. (1962). *Creative photography: Aesthetic trends, 1839-1960*. Dover Publications, INC: New York.
- McCabe, Constance. (2005). *Coatings on photographs: Materials, techniques, and conservation* (1st ed.). Washington D.C.: American Institute for Conservation.
- Mrhar, Peter. (2015). *Mastering gum print - Book 1: Monochrome printing (Historical and alternative photography)* (Vol. 1). New York: CreateSpace Independent Publishing.
- Rahimi, Abbas. (1391/2012). “*Qājāriyehvāāmuzeš-e akkāsi*” (Qajar and photography education) (1st ed.). Tehran: FarzānRuz. [Persian]
- Zoka, Yahya. (1376/1997). “*Tārix-e akkāsivaakkāsān-e pišgāmdarIrān*” (The history of photography and pioneer photographers) (1st ed.). Tehran: Šerkat-e Ofset. [Persian]

Articles

- Brambilla, Laura; Riedo, Chiara; Baraldi, Cecilia; Nevin, Austin; Gamberini, Maria Cristina; D'Andrea, Cosimo; Chiantore, Oscar; Goidanich, Sara; & Toniolo, Lucia. (2011). “Characterization of fresh and aged natural ingredients used in historical ointments by molecular spectroscopic techniques: IR, Raman and fluorescence”. *Analytical and Bioanalytical Chemistry*, 401(6), pp 1827–1837. <https://doi.org/10.1007/s00216-011-5168-z>.

- Bruni, Silvia; Guglielmi, Vittoria. (2014). "Identification of archaeological triterpenic resins by the non-separative techniques FTIR and ^{13}C NMR: the case of Pistacia resin (mastic) in comparison with frankincense". *Spectrochimica acta. Part A: Molecular and biomolecular spectroscopy*, 121, pp 613–622. <https://doi.org/10.1016/j.saa.2013.10.098>.
- Granzotto, Clara; Arslanoglu, Julie; Rolando, Christian; Tokarski, Caroline. (2017). "Plant gum identification in historic artworks". *Scientific Reports*, 7, pp 1–15. <https://doi.org/10.1038/srep44538>.
- Khairuddin; Pramono, Edi; Utomo, Suryadi Budi; Wulandari, Viki; A'An Zahrotul, W.; & Clegg, Francis. (2016). "The effect of polyethylene glycol on shellac stability". IOP Conference Series: *Materials Science and Engineering*, 107(1). <https://doi.org/10.1088/1757-899X/107/1/012066>.
- Jaki, Ziba & Ebadi, Taghi. (1396/2015). "Āšnāyibāsamq-hā-ye giyāhi" (Review on plant gums: Gum Arabic, Gum Tragacanth, Gum Karaya). *Majalle-ye Bāqdār*, 114, pp. 11–18. [Persian]
- McCormick-Goodhart, Mark H. (1989). "Research on collodion glass plate negatives: Coating thickness and FTIR identification of varnishes". In, Robin E. Siegel (Ed.), *Topics in photographic preservation* (Vol. 3, pp. 135–150). Washington, DC: American Institute for Conservation.
- Mills, John S.; & White, Raymond. (1977). "Natural resins of art and archaeology: Their sources, chemistry, and identification". *Studies in Conservation*, 22(1), pp. 12–31. <https://doi:10.2307/1505670>.
- Nemati Babaylou, Ali; Azadi Bouyaghchi, Mehrnaz; Najafi, Farhoud; Mohammadi Achachlouyi, Mohsen. (1395/2016). "Moruri bar šenāsāyi-e razin-hā-ye diterpenéeddarverni-ye āsār-e honari be raveš-e teyf-sanji-ye mādun-e qermez-e tabdil-e Fouriyeh" (Review on identification of diterpenoid resins in artworks varnishes by FTIR). *Majalle-ye Pažuhe-ye Bāstān-sanji* (Journal of Research on Archaeometry), 2(1), pp. 67–80. [Persian]
- Nouhi, Sahar; Asadian, Zahra; & Niazi, Fathollah. (1398/2019). "Rutuš, mavādvafonun-e āndarnagātiv-hā-yrakkāsi-ye pāye-šiše-ee-ye Kāx-e Golestān]" (Materials and

- techniques used for retouch of glass plate negatives held at the Golestan Palace).
- Ganjine-ye Asnād*, 29(4), 116, (Winter of 1398/2019), pp. 186-205. [Persian]
- Prati, Silvia; Sciutto, Giorgia' Mazzeo, Rocco; Torri, Cristian; &Fabbri, Daniele. (2011). "Application of ATR-far-infrared spectroscopy to the analysis of natural resins". *Analytical and bioanalytical chemistry*, 399 (9), pp 3081–3091. <https://doi.org/10.1007/s00216-010-4388-y>.
- Remazeilles, Celine; Veronique, Rouchon-Quillet; Bernard, J.; Calligaro, Thomas; Dran, Jean-Claude; Pichon, Laurent; Salomon, J.; &Eveno, Myriam. (2005). "Influence of gum Arabic on iron-gall ink corrosion part II: Observation and elemental analysis of originals". *Restaurator*, 26(2), pp 118–133.
- Soltani, Zahra; FarahmandBoroujeni, Hamid; Abed Esfahani, Abbas; & Ahmadi, Hossein. (1394/2015). "Naqš-e afzudani-hā bar keyfiat-e morakkab-e Irāni: Motāleē-ye moredi-ye hanāvanamak" (The effects of additives on Iranian ink: Henna and salt). *Fasl-nāme-ye Ganjine-ye Asnād*, 25 (3), pp. 128-148. [Persian]
- Teramoto, Naozumi; Hayashi, Akihiko; Yamanaka, Kaori; Sakiyama, Asako; Nakano, Asuka; &Shibata, Mitsuhiro. (2012). "Preparation and mechanical properties of photo-crosslinked fish gelatin/imogolite nanofiber composite hydrogel". *Materials*, 5 (12), pp. 2573–2585. <https://doi.org/10.3390/ma5122573>.

Dissertation

- Derry, Juliane. (2012). "*Investigating Shellac: Documenting the process, defining the product: A study on the processing methods of Shellac, and the analysis of selected physical and chemical characteristics*". (Project-Based Master's Thesis), The Institute of Archeology, Conservation and History Faculty of Humanities University of Oslo.